

et Mindretal, til hvilket jeg hører, har stræbt at gjøre ved at have foreslået en heel ny Redaction. Denne nye Redaction gaaer deels ud paa at begrænse den Frihed, som ved det oprindelige Forslag i en meget vid Grad skulde tilstaaes, deels gaaer den ud paa at hæve en Different, der vil findes imellem det nye Forslag, hvis det bliver til Lov, og Loven af 4de April 1855, deels gaaer den ud paa at udelade en Paragraph, som er aldeles ufornødent, og endelig paa at give en bedre formel Redaction i det Hele taget. Hvad det Første angaaer, at man vilde begrænse den altfor vide Frihed, som ved det oprindelige Forslag skulde gives, saa kan det ingenlunde være mit Dulle paany at vække en Strid, der sandt Sted igaar, og under hvilken den 4de Landstingsmand for 6te Pæds (Strøm) og jeg tørnede noget haardere imod hinanden, end det paa begge Sider var vort Dulle; men jeg kan dog for Sagens egen Skyld ikke lade være at bemærke, at jeg maa fastholde den Paastand, at det, der indbefattes under „kirkelige Handlinger“, virkelig er ethvert Cultusforetagende, altsaa ogsaa Prædiken. Holdelsen af en Prædiken, Holdelsen af en liturgisk Morgen- eller Aftengudstjeneste, Afholdelsen af en Takke- eller Sørgefest er en kirkelig Handling. Derfor man vil forsøge paa at danne sig en Definition af Begreberne „Handling“ og „kirkelig Handling“, saa vil man finde, at man ikke uden Vilkaarlighed kan drage Definitionen saa snever, at disse Cultusforetagender ikke skulde kunne komme ind med under „kirkelige Handlinger.“ Det synes ogsaa af § 2 at indlyse, at dette virkelig maa have foresværet selv den, der har conciperet Lovforslaget. Der staaer saaledes i § 2, at ved Begravelser paa Sognets Kirkegaard have de ligeledes Ret til at lade de kirkelige Handlinger udføre af den af dem valgte Præst. Der er altsaa der Tale om ibetmindste to kirkelige Handlinger, der skulde kunne foretages ved Begravelser paa Sognets Kirkegaard. Men nu er det mig, der har været Præst i mange Aar, ikke bekjendt, at der er Andet, som Præsten ved en Begrævelse kan foretage paa Kirkegaardene, end to Ting: han kaster Jord paa Riget, og han kan holde en Tale. Og da det nu er sagt, at de kunne lade de

kirkelige Handlinger udføre af den af dem valgte Præst, saa kan jeg ikke indsee Andet, end at dermed menes begge disse Dele: Jordpaakastelsen og Holdelsen af en Tale. Vil man indvende mod mig, at det Fleertal: „de kirkelige Handlinger“ refererer sig til det foregaaende Fleertal: „Begravelser“, saa maa jeg svare, at da maatte der ogsaa være Tale om flere Præster. Efter saaledes at have fastholdt dette, at „de kirkelige Handlinger“ virkelig er et overordentligt vidt Begreb og ogsaa kommer til at omfatte Holdelsen af en Prædiken, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det gjerne kunde tænkes, at nogle Menighedsmedlemmer i et Sogn, der havde valgt sig en egen Præst, kunde, naar dette Lovforslag var blevet til Lov, forlange af denne Præst, at han skulde holde Høstprædiken for dem, og saaledes kunde det Skridt for Skridt gaae videre. Vi have nu meent, at en saa vid Frihed ikke burde gives, at det ikke engang maatte indrømmes at holde Confirmation og Altergang; vi have meent, at Retten udtrykkelig burde indskrænkes til de Handlinger, der ikke samle Menigheden, men kun samle Familien. Det er derfor, vi have foreslået, at Frihed skulde indrømmes med Hensyn til Daab, Brudevielse og Begrævelse. Der er en lille Handling forenet dermed, som jeg ogsaa maa berøre, fordi den for Afstillige vil staae umotiveret, og som er en kirkelig Handling, Mindretallet slet ikke synes at være blevet opmærksom paa. Det er nemlig Mødrenes Indledning. Efter den Maaade, hvorpaa denne Handling fra gammel Tid er holdt, hører den uregelmæssigt til de Handlinger, der kræve Tilstedeværelsen af en Menighed. Den gif tidligere steds for sig paa den Maaade, at Kirkegangskonen, Moderen, pleiede at tage til Kirken for at overvære den selvstændige Gudstjeneste om Søndagen; men i den nyere Tid er det ofte blevet brugt, at Moderen paa en Søndag følger sit Barn til Daaben, og da med det Samme bliver indledet. Man kan sige, at der vilde være en Selvmødfigelse heri, da der jo ingen Gudstjeneste holdes; men jeg svarer der til, at der er ingen Selvmødfigelse; thi hun gaaer til Guds Huus som til et Bedehuus for der første Gang, efterat hun forlader sin egen Bolig, at opsende sin Tak til Gud, for der andæg-